

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.03.1997
KOM(97)106 endelig udg.

95/0199 (CNS)
95/0201 (CNS)

Ændret forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om tredjelandstatsborgeres ret
til at rejse inden for Fællesskabet

Ændret forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om afskaffelse af personkontrol
ved de indre grænser

(forelagt af Kommissionen i henhold til
EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2)

Artikel 5a

Opholdets ophør

1. De personer, som befinder sig i en medlemsstat på grundlag af den ret til at rejse, der indrømmes i dette direktiv, skal ufortøvet forlade denne medlemsstats område, hvis de gældende forudsætninger ikke længere opfyldes.

2. Hvis der kan forudses omstændigheder, der gør, at de gældende forudsætninger ikke længere opfyldes, skal disse personer forlade medlemsstaten inden de ophører med at opfylde de pågældende forudsætninger.

Artikel 6

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1996. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 7

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

Betingelser og retningslinjer for medlemsstaternes tilbagetagelse af statsborgere fra tredjelande, som er i besiddelse af en af dem udstedt opholdstilladelse eller foreløbig opholdstilladelse, og som opholder sig ulovligt på en anden medlemsstats område (direktivets artikel 3, stk. 2).

Artikel 4

1. Medlemsstaterne indrømmer statsborgere i tredjelande, som er i besiddelse af et visum efter artikel 2, nr. 3, ret til at rejse.

Disse personer kan rejse på medlemsstaternes område under hele det ophold, det er godkendt ved dette visum, forudsat at de er i besiddelse af rejselogitimation forsynet med et gyldigt visum og opfylder den i artikel 3, stk. 1, andet led, fastsatte betingelse.

2. Medlemsstaterne indrømmer statsborgere i tredjelande, der af samtlige medlemsstater er fritaget fra visumpligten, ret til at rejse.

Disse personer kan rejse på medlemsstaternes område i højst tre måneder inden for en seks måneders periode fra datoen for den første indreise på en af medlemsstaternes område, for så vidt de er i besiddelse af gyldig rejselogitimation og opfylder den i artikel 3, stk. 1, andet led, fastsatte betingelse.

3. Stk. 2 finder ligeledes anvendelse på statsborgere i tredjelande, der er pålagt visumpligt af en række medlemsstater.

Deres ret til at rejse begrænses dog til de medlemsstater, der har fritaget de pågældende statsborgere i tredjelande fra visumpligten, medmindre de er i besiddelse af et visum efter artikel 2, nr. 3.

I sidstnævnte tilfælde begrænses opholdet i de medlemsstater, der kræver visum, til den periode, der er tilladt ifølge visumet.

4. Bestemmelserne i denne artikel er ikke til hinder for, at en medlemsstat tillader en statsborger i et tredjeland at tage ophold i længere tid end tre måneder på dens eget område.

5. En statsborger i et tredjeland, der har fået adgang til Fællesskabet med henblik på et kortvarigt ophold, og som udøver retten til at rejse, kan udvises, såfremt han ikke opfylder de i stk. 1 eller 2 fastsatte betingelser, afhængigt af om han er pålagt visumpligt eller ej, og såfremt han frembyder en fare for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller de internationale forbindelser i den medlemsstat, i hvilken han udøver denne ret til at rejse.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan kræve, at personer, der udøver retten til at rejse, anmelder deres ophold på deres område.

- 3) »visum efter artikel 2, nr. 3«: et visum, der er gyldigt for hele Fællesskabet, og som anerkendes gensidigt med henblik på passage af medlemsstaternes ydre grænser
- 4) »statsborgere i tredjelande«: enhver person, der ikke er unionsborger i medfør af artikel 8, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne indrømmer statsborgere i tredjelande, der er indehavere af en gyldig opholdstilladelse udstedt af en anden medlemsstat, ret til at rejse.

Disse personer kan rejse i en uafbrudt periode på højst tre måneder på de øvrige medlemsstaters område, forudsat at de opfylder følgende betingelser:

- at de er i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse og et gyldigt rejsedokument
- at de har de midler til deres underhold, der er nødvendige til det påtænkte ophold eller den påtænkte gennemrejse og til tilbagerejsen til den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen, eller til rejsen til et tredjeland, hvortil deres adgang er sikret.

2. Medlemsstaterne tillader på de i bilaget fastsatte betingelser og efter de deri fastsatte retningslinjer, at en person, til hvem de har udstedt en opholdstilladelse, og som opholder sig ulovligt på en anden medlemsstats område, vender tilbage til deres område, også selv om nævnte opholdstilladelse er udløbet.

3. En statsborger i et tredjeland med en af en medlemsstat udstedt opholdstilladelse, som udøver retten til at rejse, kan udvises, såfremt han ikke opfylder de i stk. 1 fastsatte betingelser, eller såfremt han frembyder fare for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller de internationale forbindelser i den medlemsstat, hvori han udøver denne ret til at rejse.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater en liste over de dokumenter, de udsteder som opholdstilladelser med henblik på denne artikel, samt enhver ændring af denne liste.

Kommissionen offentliggør disse lister samt eventuelle senere ændringer heraf i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Ændret forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om tredjelandsstatsborgeres ret
til at rejse inden for Fællesskabet

Kommissionens forslag
KOM(95) 346 endelig udg. - 95/0199(CNS)
EFT nr. C 306 af 17.11.1995, s. 5-8

Parlamentets ændringer
(Uændret medmindre fastsat i nedenstående tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

I traktatens artikel 3 henvises der til oprettelse af et indre marked bl.a. ved fjernelse af hindringerne for den fri bevægelighed for personer mellem medlemsstaterne samt foranstaltninger vedrørende personers indrejse og færden i det indre marked.

Ifølge traktatens artikel 7 A skal der oprettes et indre marked, som indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten;

for at gennemføre dette mål skal medlemsstaterne give statsborgere fra tredjelande, der lovligt befinder sig på en medlemsstats område, ret til at rejse ind i de øvrige medlemsstatsers område med henblik på et kortvarigt ophold; såfremt denne ret til at rejse ikke indrømmes, ville medlemsstaterne stå i den situation, at der i de øvrige medlemsstater findes personer, som ikke har ret til at rejse ind på deres område, hvilket kunne berettige til opretholdelse af kontrollen ved de indre grænser;

Ifølge traktatens artikel 7 A skulle der inden den 31. december 1992 oprettes et indre marked, som indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten;

- for forslaget om afskaffelse af personkontrollens vedkommende drejer det sig om to ændringer af artikel 3, som forbedrer definitionen af begreberne "flyvning inden for Fællesskabet" og "overfart ad søvejen inden for Fællesskabet", for at bringe disse i overensstemmelse med de tilsvarende definitioner i udkastet til konventionen om personkontrol ved passage af medlemsstaternes ydre grænser og i Schengen-aftalen.

(2) De ændringer, som efter Europa-Parlamentets mening skal øge fællesskabsfundamentet for de to forslag til direktiver:

- nemlig henvisning til EF-traktatens artikel 3D i en ny første betragtning, hvorved forslagene i højere grad knyttes til det indre marked
- og tilføjelsen af datoen den 31. december 1992 i den henvisning til EF-traktatens artikel 7A, som er nævnt i første betragtning i Kommissionens oprindelige forslag.

Begrundelse

1. Kommissionen forelagde den 24. august 1995 - samlet - tre forslag til direktiver om fri bevægelighed for personer inden for EF. Nærmere beskrevet omhandler det første forslag tredjelandstatsborgeres ret til at rejse inden for EF¹, det andet afskaffelse af personkontrol ved de indre grænser² og det tredje en ændring af direktiv 68/360/EØF og 73/148/EØF om afskaffelse af restriktioner for rejse og ophold inden for EF for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer³.

Europa-Parlamentet vedtog den 23. oktober 1996 for hver enkelt forslag en lovgivningsmæssig beslutning med en positiv udtalelse for alle og en række ændringsforslag.

Nærværende ændrede forslag omfatter to af ovennævnte tre forslag, nemlig om tredjelandstatsborgeres ret til at rejse inden for EF og afskaffelse af personkontrol. De nye forslag indeholder de ændringer, som Kommissionen har accepteret under drøftelserne med Europa-Parlamentet.

Der vil ikke blive udarbejdet et ændret forslag for det tredje forslag til direktiv, som har til formål at tilpasse gældende afledt ret om rejse og ophold inden for medlemsstaterne for unionsborgere og deres familiemedlemmer, da Kommissionen ikke har kunnet acceptere nogen af de ændringer, der blev foreslået af Europa-Parlamentet.

2. De ændringer, som Kommissionen således har accepteret i de to forslag til direktiver, er af følgende to typer:

- (1) De ændringer, som efter Europa-Parlamentets mening skal supplere de foreslåede bestemmelser på hensigtsmæssig vis:

- for forslaget om rejserettens vedkommende drejer det sig især om en ændring i form af yderligere en betragtning om ligebehandling mellem personer, der gør brug af deres ret til at rejse og unionsborgere for så vidt angår anmeldelseskrav. Dette gælder også den ændring, som blandt de kategorier, der ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde som opregnet i artikel 1, tilføjer personer, der udøver anden indtægtsgivende eller ikke-indtægtsgivende virksomhed. Det samme er tilfældet med den ændring, som tilføjer en ny artikel 5 a for på hensigtsmæssig vis at tilføje en klar forpligtelse for en person med ret til at rejse (nemlig at forlade den pågældende medlemsstat i tilfælde af manglende opfyldelse af forudsætningerne for det midlertidige ophold i medlemsstaten)

¹ EFT C 306 af 17.11.1995, s. 5. KOM (95) 346 endelig udg. - CNS 95/0199.

² EFT C 289 af 31.10.1995, s. 16. KOM (95) 347 endelig udg. - CNS 95/0201.

³ EFT C 307 af 18.11.1995, s. 18. KOM (95) 348 endelig udg. - COD 95/0202.

-1. Medlemsstaterne forpligter sig til nøje at overholde bestemmelserne i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og ikke at udvise personer til en anden medlemsstat, som på grund af denne konvention har krav på beskyttelse i deres stat.

1. Disse bestemmelser om tilbagetagelse finder anvendelse på statsborgere i tredjelande, der er i besiddelse af en opholdstilladelse i henhold til artikel 2, nr. 2, og som udøver retten til at rejse, men opholder sig ulovligt på en anden medlemsstats område.

Bestemmelserne berører ikke medlemsstaternes forpligtelse til i overensstemmelse med Dublin-konventionen om asylret at tilbagetage asylansøgere, der opholder sig ulovligt i en anden medlemsstat.

2. Såfremt en person omfattet af punkt 1 er indrejst i en medlemsstat fra en anden medlemsstat med henblik på et kortvarigt ophold eller en gennemrejse efter artikel 3, stk. 1, og opholder sig der ulovligt, skal han straks begive sig til den medlemsstat, hvortil han har opholdstilladelse, medmindre han får tilladelse til at begive sig til et andet land, hvor han er sikret indrejse.

En statsborger i et tredjeland, der ønsker at begive sig til et andet land, skal dokumentere, at han kan indrejse i dette, f.eks. ved forevisning af en indrejsetilladelse eller gyldigt visum, samt at han er i besiddelse af nødvendige midler, f.eks. i form af en billet eller anden rejsehjemmel, kontante midler eller indestående på bankbog, til transport til og ophold i det land, hvor han kan indrejse.

3. Nægter en statsborger i et tredjeland, som opholder sig ulovligt på en medlemsstats område, at udrejse frivilligt, er medlemsstaterne forpligtet til at tilbagetage den pågældende efter nedenstående retningslinjer.

Er den pågældende person i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse gældende i en anden medlemsstat, er den medlemsstat, der har udstedt tilladelsen, forpligtet til at tilbagetage den pågældende person.

Medlemsstaterne skal desuden tilbagetage en statsborger i et tredjeland i henhold til artikel 3, stk. 2, i en periode på indtil to måneder efter udløbet af opholdstilladelsens gyldighedsperiode.

Tilbagegørelsespligten er betinget af, at der fremsættes anmodning om tilbagetagelse senest én måned efter, at myndighederne er blevet bekendt med den pågældende persons ulovlige tilstedeværelse i medlemsstaten.

4. Tilbagegørelsen af personen skal finde sted efter, at de kompetente myndigheder i ansøgermedlemsstaten har forelagt en anmodning, som godtgør, at den pågældende person er i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse i den medlemsstat, som opfordres til at tilbagetage ham.

En medlemsstat, der modtager en anmodning efter punkt 3, skal besvare anmodningen inden for otte dage. Hvis medlemsstaten ikke reagerer inden for denne frist, anses den for at acceptere tilbagegørelsen, medmindre den udtrykkeligt har anmodet om, at denne frist forlænges med en uge.

Den medlemsstat, der har modtaget anmodningen, skal senest inden en måned overtage den person, som den har accepteret at tilbagetage. Denne frist kan efter aftale mellem de pågældende to medlemsstater forlænges, hvis medlemsstaten, der ønsker en forlængelse af fristen, indgiver en udtrykkelig og begrundet anmodning herom.

Medlemsstaterne tilsender hinanden lister over, hvilke myndigheder der er kompetente til at behandle anmodninger om tilbagetagelse, samt de lokaliteter i tilknytning til grænserne, hvor tilbagetagelse kan foretages.

5. De økonomiske omkostninger, som tilbagegørelsen indebærer, afholdes af den pågældende person. Såfremt den pågældende ikke er i stand til at afholde udgifterne, afholdes udgifterne indtil det sted, hvor tilbagegørelsen skal finde sted, som udgangspunkt af den medlemsstat, der anmoder om tilbagegørelsen.

**Ændret forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om afskaffelse af personkontrol
ved de indre grænser**

**Kommissionens forslag
KOM(95) 347 endelig udg. - 95/0201 (CNS)
EFT nr. C 289 af 31.10.1995, s. 16-17**

Parlamentets ændringer
(Uændret medmindre fastsat i nedenstående tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

I traktatens artikel 3 henvises der til oprettelse af et indre marked bl.a. ved fjernelse af hindringerne for den fri bevægelighed for personer mellem medlemsstaterne samt foranstaltninger vedrørende personers indrejse og færden i det indre marked.

Ifølge traktatens artikel 7 A skal der oprettes et indre marked, som indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten;

Ifølge traktatens artikel 7 A skulle der inden den 31. december 1992 oprettes et indre marked, som indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten;

oprettelsen af det indre marked kræver derfor, at al kontrol og alle formaliteter over for alle personer ved de indre grænser afskaffes; luft- og søhavne har i denne henseende en særlig stilling, da de anvendes i trafikken med såvel de øvrige medlemsstater som med tredjelande; anvendelsen af princippet om fri bevægelighed må imidlertid alligevel føre til en afskaffelse af kontrol og formaliteter over for såvel personer, der foretager en flyvning inden for Fællesskabet, som personer, der foretager en overfart ad søvejen inden for Fællesskabet;

Fællesskabet og medlemsstaterne har besluttet at træffe de foranstaltninger, som de anser for væsentlige med henblik på at fjerne de årsager, som ligger til grund for anvendelsen af grænsekontrol og -formaliteter i medfør af de nationale lovgivninger;

de væsentlige ledsageforanstaltninger er iværksat på tilfredsstillende vis;

for at overholde den klare og betingelsesløse forpligtelse, der er indeholdt i artikel 7 A, bør det under disse omstændigheder af hensyn til den retlige sikkerhed bekræftes, at kontrol og formaliteter ved grænserne inden for Fællesskabet skal afskaffes;

afskaffelsen skal gælde såvel kontrol, der udføres, eller formaliteter, som de offentlige myndigheder kræver opfyldt, som kontrol, der udføres, eller formaliteter, som andre personer kræver opfyldt i medfør af national lovgivning;

det bør fastsættes, under hvilke betingelser en medlemsstat midlertidigt kan genindføre kontrol ved de indre grænser i tilfælde af alvorlig trussel for den offentlige orden eller sikkerhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Enhver person kan uanset statsborgerskab passere medlemsstaternes grænser overalt inden for Fællesskabet, uden at en sådan passage undergives en grænsekontrol eller -formalitet.

2. Afskaffelsen af kontrol og formaliteter over for personer ved de indre grænser berører hverken de kompetente myndigheders udøvelse af deres politimæssige beføjelser på hele deres nationale område i henhold til hver enkelt medlemsstats lovgivning eller forpligtelser til at være i besiddelse af og til på sig at bære papirer og dokumenter i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning.

Artikel 2

1. I tilfælde af en alvorlig trussel for den offentlige orden eller sikkerhed kan en medlemsstat for en periode, der ikke overstiger 30 dage, genindføre kontrol ved sine grænser inden for Fællesskabet. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom med oplysning om alle hensigtsmæssige detaljer.

2. Når den alvorlige trussel for den offentlige orden eller sikkerhed fortsætter ud over de 30 dage, kan medlemsstaten opretholde kontrollen ved sine grænser inden for Fællesskabet for yderligere perioder, der hver især ikke må overstige 30 dage. Der træffes afgørelse om hver forlængelse af perioden efter høring af de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

Kommissionen og de øvrige medlemsstater skal efter anmodning fra den pågældende medlemsstat behandle de oplysninger, de modtager som begrundelse for kontrollens opretholdelse, fortroligt.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede kontrolforanstaltninger og varigheden heraf kan ikke gå videre end det strengt nødvendige for at imødegå den alvorlige trussel.

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

1) »en medlemsstats grænse inden for Fællesskabet«:

- medlemsstaternes fælles landegrænser, herunder jernbane- og landevejsterminaler i tilknytning til bro- eller tunnelforbindelser mellem medlemsstater
- medlemsstaternes lufthavne, for så vidt angår flyvninger inden for Fællesskabet
- medlemsstaternes søhavne, for så vidt angår overfarter ad søvejen inden for Fællesskabet

2) »flyvning inden for Fællesskabet«:

et luftfartøjs passage fra en lufthavn til en anden inden for Fællesskabet, som foregår uden mellemlanding, og som hverken påbegyndes eller afsluttes i en lufthavn i et tredjeland

2. "flyvning inden for Fællesskabet": et luftfartøjs passage fra en lufthavn til en anden inden for Fællesskabet, som foregår uden mellemlanding uden for Fællesskabet, og som hverken påbegyndes eller afsluttes i en lufthavn i et tredjeland

3) »overfart ad søvejen inden for Fællesskabet«:

et skibs direkte passage fra en havn til en anden inden for Fællesskabet, hvorved der regelmæssigt sikres forbindelse mellem to eller flere bestemte fællesskabs-havne

3. "overfart ad søvejen inden for Fællesskabet": et skibs direkte passage fra en havn til en anden inden for Fællesskabet, som foregår uden at der mellem disse to havne lægges til i en havn uden for Fællesskabet, hvorved der regelmæssigt sikres forbindelse mellem to eller flere bestemte fællesskabshavne

4) »grænsekontrol eller formalitet«:

- enhver kontrol, der udøves af en medlemsstats offentlige myndigheder eller af andre personer i medfør af en medlemsstats nationale lovgivning, på grund af eller i anledning af passage af en indre grænse
- enhver formalitet, der kræves opfyldt af en person på grund af passage af en indre grænse, og som skal udfyldes i anledning af passagen.

Artikel 4

Kommissionen udarbejder senest to år efter det tidspunkt, fra hvilket dette direktiv finder anvendelse, og derefter hvert tredje år, en beretning om direktivets anvendelse, som den forelægger for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale udvalg samt Regionsudvalget.

Artikel 5

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 31. december 1996. De underretter straks Kommissionen herom og tilsender den ligeledes en oversigt over overensstemmelsen mellem hver enkelt af dette direktivs bestemmelser og de relevante nationale retsfor skrifter vedtaget forud for dette direktiv eller godkendt med henblik på dets gennemførelse.

Når medlemsstaterne vedtager disse lov og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen være ledsaget af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 6

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.